

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 634/2020
27.08.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Веска Крстајића, Јасмине Васовић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Јоване Тодоровић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву Спк 4/20 од 23.03.2020. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 50/20 од 21.04.2020. године, у седници већа одржаној 27.08.2020. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку и **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Краљеву Спк 4/20 од 23.03.2020. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 50/20 од 21.04.2020. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА, са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку, у вези са чланом 248. Кривичног законика.

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

„Што је дана 23.03.2020. године око 09,40 часова у Краљеву, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, а био је свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан да је овакво његово дело забрањено, за време епидемије какве опасне заразне болести, не поступа по прописима, одлукама или наредбама, којима се одређују мере за њено сузбијање или спречавање, на тај начин што је поступио супротно Одлуци о проглашењу болести Covid-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 заразном болешћу од 10.03.2020. године, коју је донела Влада Републике Србије („Службени гласник РС“ број 23 од 10.03.2020. године и др.) и поред издате обавезне мере стављања под здравствени надзор на акутно изазвано новим „корона“ вирусом (SARS-CoV-2) у трајању од 14 дана и изолације у кућним условима, коју меру му је одредило Министарство здравља Републике Србије, Сектор за инспекцијске послове, Одељење граничне санитарне инспекције, Одсек – група за санитарни надзор за гранично подручје приликом уласка у Републику Србију, напустио место боравка у ..., адреса Улица ... и отишао до града, којом приликом га полицијски службеници ПУ у Краљеву приликом контроле у 09,40 часова нису пронашли на адреси.“

- чиме би извршио кривично дело непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. Кривичног законика.

На основу члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку, трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву Спк 4/20 од 23.03.2020. године, прихваћен је споразум о признању кривичног дела СК 3/20 од 23.03.2020. године, закључен између заменика Основног јавног тужиоца у Краљеву Дејане Срећковић и окривљеног АА, са браниоцем адвокатом Михаилом Зечевићем, по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Краљеву Ктo 123/20 од 23.03.2020. године, на основу члана 317. став 1. ЗКП, па је окривљени АА оглашен кривим због извршеног кривичног дела непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, у складу са Законом о извршењу ванзаводских санкција и мера, те је обавезан да у корист буџетских средстава суда плати на име паушала 5.000,00 динара, док ће о трошковима кривичног поступка бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 50/20 од 21.04.2020. године одбијене су, као неосноване, жалбе бранилаца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву Спк 4/20 од 23.03.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, адвокат Јована Тодоровић, поднела је захтев за заштиту законитости због „повреде кривичног закона из члана 439. став 1. ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да побијане пресуде преиначи на тај начин што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, након разматрања списка предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет и оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јоване Тодоровић је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон на штету окривљеног АА, с`обзиром на то да дело за које је кривично гоњен и правноснажно оглашен кривим није кривично дело из члана 248. КЗ. Наведени бланкетни прописи којима се дефинише радња окривљеног у конкретном случају не могу се применити, што значи да окривљени АА није извршио кривично

дело за које је правноснажно оглашен кривим и осуђен. По оцени Врховног касационог суда, на описани начин учињена је повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Наиме, кривично дело непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. Кривичног законика чини: „Ко за време епидемије какве опасне заразне болести не поступа по прописима, одлукама или наредбама којима се одређују мере за њено сузбијање или спречавање.“

Изреком првостепене пресуде окривљени АА оглашен је кривим што је: „дана 23.03.2020. године, у Краљеву ... поступио супротно одлуци о проглашењу болести Covid-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 заразном болешћу од 10.03.2020. године, коју је донела Влада Републике Србије („Службени гласник РС“ број 23 од 10.03.2020. године и др.) и поред издате обавезне мере стављања под здравствени надзор на акутно изазвано новим „корона“ вирусом (SARS-CoV-2) у трајању од 14 дана и изолације у кућним условима - коју меру му је одредило Министарство здравља Републике Србије, Сектор за инспекцијске послове, Одељење граничне санитарне инспекције, Одсек – група за санитарни надзор за гранично подручје приликом уласка у Републику Србију, напустио место боравка у Краљеву и отишао до града, којом приликом га полицијски службеници ПУ Краљево, приликом контроле извршене у 09,40 часова, нису пронашли на адреси.“

Из списка предмета произлази да је окривљени АА са територије државе Босне и Херцеговине, ушао на територију државе Републике Србије 13.03.2020. године у 09 часова и 12 минута, те да му од стране представника државних органа Републике Србије није издата никаква наредба, нити уручена одлука о мерама за сузбијање или спречавање болести Covid-19 изазване вирусом SARS-CoV-2.

Одлуком Владе Републике Србије о проглашењу болести Covid-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“ број 23 од 10.03.2020. године), која је ступила на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“ 10.03.2020. године, између осталог, тачком 4. је прописано да ће: „Ради заштите од уношења заразних болести на територију Републике Србије, лицима која долазе из држава, односно подручја са интензивном трансмисијом болести Covid-19, односно жаришта епидемије, и то: Републике Италије, Народне Републике Кине, Републике Јужне Кореје, Швајцарске Конфедерације и Исламске Републике Иран, надлежни органи привремено забранити, односно ограничити улазак и кретање.“

Одлуком Владе Републике Србије о измени Одлуке о проглашењу болести Covid-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“ 24 од 11.03.2020. године), тачка 4. мења се и гласи: „Ради заштите од уношења заразних болести на територију Републике Србије, страним држављанима који долазе из држава, односно подручја са интензивном трансмисијом болести Covid-19, односно жаришта епидемије, и то из: Провинције Хубеј (Hubei) у Народној Републици Кини, града Дегу (Daegu) и Провинције Северни Гјонгсанг (North Gyeongsang) у Републици Кореји, кантона Тићино (Ticino) у Швајцарској Конфедерацији, Републике Италије и Исламске Републике Иран, надлежни органи привремено ће забранити, односно ограничити

улазак и кретање.“, а одлука је ступила на снагу даном објављивања у Службеном гласнику Републике Србије 11.03.2020. године.

Одлуком Владе Републике Србије о измени Одлуке о проглашењу болести Covid-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“ број 27 од 13.03.2020. године) прописано је да се: „У Одлуци о проглашењу болести Covid-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“ број 23/20 и 24/20), тачка 4. мења и гласи: Ради заштите од уношења заразних болести на територију Републике Србије, страним држављанима који долазе из држава, односно подручја са интензивном трансмисијом болести Covid-19, односно жаришта епидемије и то из: Провинције Хубеј (Hubei) у Народној Републици Кини, града Дегу (Daegu) и Провинције Северни Гјонгсанг (North Gyeongsang) у Републици Кореји, Кантона Тићино (Ticino) у Швајцарској Конфедерацији, Републике Италије, Исламске Републике Иран и Румуније, надлежни органи привремено ће забранити, односно ограничити улазак и кретање, а исте се примењују на лица која су добила сагласност за улазак у Републику Србију од Министарства здравља“, при чему је одлука ступила на снагу даном објављивања у Службеном гласнику Републике Србије, односно 13.03.2020. године.

У списима предмета се налази „Записник о спроведеном санитарном надзору над путником – лицем у међународном саобраћају и изреченом усменом решењу“ Министарства здравља, Сектор за инспекцијске послове, Одељење граничне санитарне инспекције, Одсек/група за санитарни надзор за гранично подручје од 23.03.2020. године о одређивању обавезне мере стављања под здравствени надзор у трајању од 14 дана и изолацију у кућним условима, без ознаке броја предмета и на ком граничном прелазу је спроведен поступак санитарног надзора, над лицем АА, без ознаке који је санитарни инспектор вршио надзор и без потписа санитарног инспектора, без печата означеног државног органа, као и без података о уручењу истог писаног документа лицу – путнику, АА.

У списима предмета се налази и решење Министарства здравља, Сектор за инспекције послове, Одељење за санитарну инспекцију, Одсек/група за санитарни надзор за гранично подручје од 23.03.2020. године о стављању АА под здравствени надзор, без означавања броја решења, без означавања граничног санитарног инспектора и без његовог потписа, без печата органа који исто издаје, као и без података да је исто решење уручено лицу – путнику АА.

Такође, из списка предмета произлазе чињенице: да је АА са територије државе Босне и Херцеговине на територију Републике Србије ушао 13.03.2020. године, дакле, у време када ни у једној од наведених одлука Владе Републике Србије о проглашењу болести Covid-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 заразном болешћу и њиховим изменама објављеним у „Службеном гласнику Републике Србије“ број 23/20 од 10.03.2020. године, 24/20 од 11.03.2020. године и 27/20 од 13.03.2020. године, држава Босна и Херцеговина није означена као држава, односно подручје са интензивном трансмисијом болести Covid-19, односно жариштем епидемије, као и да у односу на окривљеног АА нису донета – нити су му уручена, правно релевантна документа којима му се одређују мере за сузбијање или спречавање епидемије од опасне заразне болести.

Бланко формулари - докумената који се налазе у списима предмета и то: „Записник о спроведеном санитарном надзору над путником – лицем у међународном саобраћају и изреченом усменом решењу“, те „Решење Министарства здравља, Сектор за инспекцијске послове, Одељење за санитарну инспекцију, Одсек/група за санитарни надзор за гранично подручје“, а који су од 23.03.2020. године (датум када је лице приведено од стране службеника ПУ Краљево) не могу се сматрати правно релевантним документима у правном саобраћају.

Врховни касациони суд налази да, како се ради о кривичном делу бланкетног карактера, то је за утврђивање постојања елемената кривичног дела из члана 248. КЗ, односно радње извршења, која се састоји у непоступању извршиоца по одговарајућим прописима, управо од значаја постојање правно релевантних прописа и појединачних аката надлежних органа. Садржани прописи и одсуство легалитета појединачних аката, у конкретном случају указују да нису испуњени услови за примену бланкетних прописа који налажу одређено поступање окривљеног, те стога нема ни радње извршења кривичног дела, због чега је Врховни касациони суд нашао да је учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези са одредбом члана 248. Кривичног законика, из ког разлога је поднети захтев усвојен, те је одлучено као у изреци пресуде.

На основу напред наведеног, Врховни касациони суд је у смислу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, те члана 265. став 1. ЗКП у погледу трошкова кривичног поступка, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић